

Saluda tota la premsa que
escriu i pensa en català.

Val 15 cèntims

Correspondència: Francesc Montsalvatge, 18.—OLOTT

LLUITA

Dintre el camp de les activitats ciutadanes, la premsa local hi té una alta missió a complir. És ella la qui recull, com una antena finament sensible, tots els ressons de tot quant es pensa, es diu i es labora en la vida de la ciutat, creadora d'opinions i impulsadora d'iniciatives.

Per això, des d'aquest primer número que avui surt a la brega pública, «LLUITA», pletòrica de joventut, que vol dir de fe i optimisme, fa seva aquesta divisa posada al servei de la Ciutat. En la defensa d'aquesta bandera no hi regatejarà cap esforç ni hi ha de plànyer l'entusiasme.

Un altre dels ideals de «LLUITA» serà la brega per l'assoliment d'una més ampla i dignificadora llibertat per la nostra terra. Catalanistes integrals, ara i sempre, no pararem fins a veure aconseguit per Catalunya el lloc d'igualtat i sobirania que li pertoca entre els demés pobles del món. De la situació present, tan embrollada i confusa, que pesa damunt la consciència nostra com un enigma torturador sols n'admetem, com a cosa definitiva, allò que pot tenir la categoria d'una lliçó, d'una experiència i d'un exemple.

Per altra part, en aquestes hores d'un trasbals mundial tan intens, en aquesta època turbulenta, en la qual sembla esfrondar-se tot el bell concepte que teníem format dels Estats i de les relacions entre els homes i veiem ja en estat d'embrió o en camí d'assaig més o menys factible, l'eclosió de tan diverses i oposades doctrines per al regiment dels pobles, des d'aquí, nosaltres fem encara una pública manifestació de la nostra fe en els eternals postulats de la llibertat i dignitat humana.

Es amb aquests ideals, que voldríem cada dia una mica més aprop nostre, que avui ens entreguem en cos i en esperit a la brega periodística. I la nostra millor paga fóra que a l'entorn d'aquests ideals hi vegéssim aplegats, en una gernació compacta, tots els olotins, a la bona acollida dels quals avui llencem aquesta volandera fulla.

Entorn del «radical desconegut»

Nº 9259

Per fi, don Ale ha arribat a governar. No volèm escatir de quina manera ni al preu de quins lligams i compromisos el vell caudillo radical ha pogut constituir govern. Consignem el fet i prou i diem de passada que ben merescut s'ho tenia.

Avui la nostra tafaeria ens porta a papallonejar una mica al voltant del conseqüent i abnegat correligionario lerrouxista, d'aquest obscur i oblidat bon home que a través dels anys no ha fet res més que somniar amb aquesta felix circumstància.

Com s'ho haurà pres, quina mena d'impressió haurà tingut al saber el triomf, tan llargament esperat, del seu il·lustre quefe? Ens atrevirem a dir que ni la naixença del primer fill el colpí tan forta i venturosament. I és que difícilment trobaríem en cap partit polític una fe, una veneració, una submissió tan canina com la que sent el veterà correligionario pel seu esforçat caudillo. Lerroux, pels qui l'han seguit sempre a través de totes les vicissituds, més que un líder polític ha estat un redemptor, un profeta, un veritable messies. Cap de les in comptables piruetes del vell quefe radical (i mireu si n'ha fet en la seva carrera política) l'han pogut allunyar d'ell. A cada canvi, a cada saltiró, a cada brinco de don Alejandro, el fidel correligionari també ha canviat, ha saltironejat i

brincat. L'ha seguit sumís des de la parrafada encesa de «el alma en los labios» i el bacallà en un llonguet, fins al present, aburgesat, amic dels capellans i de March el contrabandista. Ahir s'encenia d'entusiasme amb allò del levantad el velo a las novicias i amb la fúria crematicia dels convents; avui, perquè el caudillo ha posat seny, s'ha vist obligat a tenir una mica de moderació i procurar que els puntals de l'ordre no trontollin. Pobre correligionario, que per culpa de tanta fidelitat a l'idol has tingut de passar de joven bárbaro a la categoria de bacallaner panxaccontent i poc amic de bulla!

Jo no vull saber d'on vénen i d'on procedeixen les personalitats que, en motiu del canvi de govern, el senyor Lerroux haurà distingit amb algun alt càrrec. Segurament hi haurà de tot, però juraria que el noranta per cent són radicals de nou encuny, trànsfugues de qui sap quins partits els més antipodes. En canvi, d'aquell «radical desconegut», lerrouxista de tota la vida, i mercès al qual el senyor Lerroux ha pogut passar del traje blau d'obrer a la casaca de ministre, difícilment se n'haurà recordat. Per a ell, ben segur que no hi haurà ni una plaça de porter pèssimament dotada. Per a ell, que ha estat l'escalf, l'animador i sostenidor de tot el lerrouxisme...

Ja Mai conala

Tribuna lliure

Ha estat amb el fi de donar una major amenitat i amplitud d'idees al nostre periòdic, que ens havem decidit a incloure en ell aquesta secció de «Tribuna lliure». Els conceptes i les opinions que en ella es consignin, de cap manera signifiquen una necessària i absoluta conformitat amb la direcció d'aquest setmanari. Aquesta secció no és res més que una tribuna oberta a totes les opinions, per l'ús de la qual sols demanem el respecte degut a les idees i a les persones que les exposin.

La Representació Proporcional

Ara que ningú no parla ja d'aquest sistema electoral, que tant a les Corts Constituents de la República, com al Parlament de Catalunya, s'ha rebutjat, ens plau parlar-ne per a demostrar que la seva implantació podia haver afavorit els mateixos partits que fa poc s'han declarat els seus contraris més acèrrims.

Deixem de banda a la resta d'Espanya on el senyor Azaña pot tenir un gran desencís amb el sistema electoral que va fer aprovar, si no ressucita la F. I. R. P. E. o aquella unió que va fer possible l'adveniment de la república. A casa nostra elements ben significats comencen a demostrar que els fa por la consulta al cos electoral, veiem com «La Humanitat» el diari del senyor Companys, en un article aparegut darre-rament dóna el crit d'alerta i demana que els patriotes es parin a escoltar la veu de la catalanitat, per tal de comprendre el deure que hi ha «de contribuir a la defensa, a l'arrelament i a l'eixamplament de les llibertats noves».

Parla d'un perill que veu a l'horitzó i ve a demostrar que a l'hora present—ja sigui per la malfiança que ha provocat el govern Lerroux (pesi al conegut optimisme verbal que ens administra la Generalitat), potser pel perill d'una revifalla reaccionària, o per les dificultats en què sembla es troba el traspàs de serveis—cal per part de tots els nacional catalans un esforç per afavorir dins Catalunya l'ambient d'unitat catalana i de patriotisme actiu.

I afegeix: «L'actuació de partits amb totes les passions i amb totes les lluites que implica, no és cap obstacle per a l'establiment i l'enfortiment d'aquest ambient indispensable».

Altres periòdics i personalitats han parlat aquests darrers dies de la unió de partits, conservant, però, cada u les seves característiques i particular actuació, davant el perill que l'adversari s'aprofiti de les desavinences del camp esquerrà.

Es lamentable aquesta situació, màxim si tenim present que en un règim democràtic com el que volem consolidar, es devia implantar la representació proporcional, que és el sistema més pur, el que té menys defectes i el que reflexa amb més fidelitat el voler i el pensar del poble. Més lamentable encara, quan aquestes *jeremiades* surten precisament de persones i periòdics addictes al partit que podia evitar-ho.

S. ORTIZ

Vitalitat de l'Esquerra R. de Catalunya

Diumenge passat tingué lloc a Girona un grandíols i encoratjador aplec polític que fou una prova evident i una demostració contundent de la gran força popular amb què compta encara avui l'Esquerra de Catalunya en les terres gironines.

De tots els pobles i poblets de les comarques de l'antiga província en sortiren, en aquesta diada, una nodrida i escol-llida representació d'aquell sector social que realment constitueix la part més sana i estimable del poble, per col·laborar la major èxit d'un acte que no era altra cosa que complir el

deure de premiar, amb la gratitud i confiança del poble, l'actuació política rectilínea d'un home exemplar: d'encoratjar, amb l'assistència popular, a qui sempre ha lluitat de faisó completament impersonal i per tant al marge de tota ambició de popularitat personal; d'esperonar a qui ha desenvolupat la seva tasca política, amb una fe i lleialtat als principis democràtics i republicans reconeguts per tothom, i àdhuc s'ha sabut conquerir el respecte dels seus adversaris, els quals reconeixen la seva generositat i honestat política.

L'homenatge que les terres gironines tributaren a M. Santaló, el diumenge passat, era un homenatge a l'ideal de llibertat, de justícia i singularment de *germanor social* que tan perfectament ha sabut encarnar, en tot temps, l'eximi ciutadà i capdavanter de la croada que a favor d'aquests nobles ideals es ve portant a cap en tots els pobles de la nostra històrica província.

La gran riuada humana que afluí a Girona i que a l'espaiosa plaça de braus de la immortal ciutat formava una bella, ampla i gruixudíssima sardana, era una prova eloqüent que el poble no ha perdut les esperances que un dia posà en els principis i en els homes de l'Esquerra. Aquesta sap i recorda prou bé que ha de complir la seva promesa de menar aquest poble, que tant espera de l'Esquerra, pels vertaders camins d'una prompte i total alliberació social i econòmica; esperances que s'afermen quan es disposen d'homes del tremp profundament liberal i esquerrà insubornable com M. Santaló.

L'allau d'impacients i cobejosos de tots els camps polítics que esperen la fallida i desfeta de l'Esquerra, pateixen endebades. L'Esquerra està assentada en la base ferma d'un ideal que propugna pel millorament material i espiritual del poble, i aquest ideal no morirà mai, perquè el poble sempre i cada dia amb més energia i vivacitat reclamarà el dret que té a disposar d'uns mitjans de vida més humans i que li facilitin una vida, amb menys d'esforç i dolor; l'Esquerra que té en el seu programa l'obligació de legislar de manera que el proletariat adquireixi ràpidament tots els seus drets i categoria social que li pertany, derivada de la seva noble condició de forjador de la riquesa nacional, té dret a tenir l'esperança que el poble continuarà escoltant-la i a tenir confiança en el seu govern.

En la tria dels seus homes l'Esquerra, naturalment, no és infal·lible, pot sofrir un error, però els principis polítics que assenyalen el camí de la seva conducta pública, no en tenen cap culpa i, per tant, no és lògic que cap dels militants se'n vagi decebut, a causa de la fallida o poc rendiment d'algun dels seus homes, ans al contrari, cal un intens desvetllament de tots, per fer la reorganització que calgui i per a substituir les persones i fer les rectificacions en la marxa del govern del Partit que siguin necessàries, perquè l'ideal de l'Esquerra no sigui escamotejat per ningú.

Nosaltres creiem que com M. Santaló, l'Esquerra en té una llarga renglera d'homes, els quals, amb una capacitat política i rectitud i honradesa indiscutible, poden conduir l'Esquerra amb la confiança absoluta del poble.

RAMON CALM

Informacions de «Lluita»

El senyor Ramon Aubert, alcalde de la Ciutat, ens parla de la qüestió de les aigües

El problema de les aigües per a l'abasteixament de la població, torna estar altra volta en un pla d'actualitat. El recent entroncament del manantial del senyor Malagrida amb el de Sant Roc i la campanya de determinat senyor negant la potabilitat a la primera, ha fet que ens dirigim a la nostra primera autoritat local, perquè ens parli d'aquesta vital qüestió.

Es sabut de tothom l'interès — com el posa en totes les activitats municipals — que ha esmerçat el senyor Aubert perquè Olot vegi abastament satisfetes les seves necessitats del preciós element, interès que l'ha portat a obtenir del senyor Malagrida la cessió a Olot del seu abundant caudal, que tant servei presta a la nostra Ciutat.

Darrerament i amb motiu de l'homenatge que la «Unió Comercial» tributà al senyor Malagrida, aquest digué que si a algú es devia el mèrit que ell es decidís a cedir l'aigua a la població, ho debtem únicament al nostre batlle.

Al felicitar-lo per l'èxit obtingut, esperem que Olot sabrà agrair tant al senyor Malagrida com al senyor Aubert, la satisfacció que avui té de veure resolta una necessitat tan primordial com és la de les aigües.

Aquestes són les respostes que amablement havem obtingut del senyor Aubert:

—Quines són les causes de la insuficiència del manantial de Sant Roc per a l'abasteixament de la ciutat?

—Aquesta insuficiència és aparent i sols és deguda a la mancança d'una bona xarxa de distribució i al sistema de dur-la a terme. Realitzant el projecte de canalització fet per l'enginyer senyor Martorell de Girona i aprovat per aquest Ajuntament, el qual es podria fer per etapes successives, en un període de pocs anys podria estar realitzat sense fer cap sacrifici gran el municipi, millorant el servei i sense les pèrdues que avui hi ha per la deficiència de les tuberïes i administrant l'aigua als abonats per mitjà dels comptadors en lloc d'aixetes d'aforament.

El manantial de Sant Roc, en èpoques de major recaude donà uns 750 litres per minut, el suficient pel consum actual de la població.

—Amb quines dificultats haveu topat perquè fos un fet l'aprofitament de l'aigua propietat del senyor Malagrida?

—Per part dels companys de Consistori i de la Comissió d'aigües, cap dificultat, com tampoc per part del senyor Malagrida, ans al contrari, cal que els ciutadans sàpiguen que fins avui totes les despeses fetes per la canalització de la tuberia que empalma sota Morató han estat fetes per compte del senyor Malagrida, sempre d'acord amb els tècnics municipals i sols pagant l'Ajuntament les despeses per la força d'elevació. Les dificultats han estat sempre per part de certs components de la Junta de Sanitat.

—Quines garanties de salubritat i potabilitat ha adquirit el Municipi de l'aigua del senyor Malagrida?

—Moltes són les adquirides sota dictàmens signats per persones competents, com són, en l'any 1931, el de Manuel de Sarria, químic-bacterològic de Barcelona; el del Laboratori Municipal de Badalona i el del farmacèutic d'aquesta localitat senyor Llach, tots aquests donant-la per bona. Sols hi va haver el dictamen del Laboratori Provincial d'Higiene de Girona que la declarà impotable, fundant-se en un decret de l'any 1920, demanant aleshores un nou dictamen al senyor de Sarria el qual remeté immediatament una memòria aclarint el decret i dictamen donat per Girona, amb un paràgraf final que diu: «preciso nos será conclusionar que

este pequeño exceso (de sulfats) no tiene importancia alguna y por lo tanto que hemos de dar por buenas y potables las aguas de referencia.»

En l'actualitat s'han fet nous anàlisis pel Laboratori Provincial d'Higiene de Girona i per dues vegades pels farmacèutics municipals senyors Llach i Ros, declarant-la tots, en matèria orgànica, «molt pura».

—Què opineu, doncs, de la campanya que determinats elements fan contra l'aigua del senyor Malagrida?

—La meua opinió és que al desprestigiar l'aigua del senyor Malagrida s'anirà sostenint l'aigua de La Pinya, i així algun senyor propietari podrà continuar donant aquesta aigua als seus masovers sense fer cap sacrifici econòmic. Potser també per raons particulars amb el senyor Malagrida i posar en ridícol l'actual Ajuntament. Sols tenint molt interès en això que us dic, i no portant a res pràctic en quant al bé de la població, no es comprèn aquesta campanya, que difícilment reeixiran en ella, tota vegada que el poble no els secunda.

—Teniu res més per dir-nos?

—Molt podria dir encara; però per acabar només afegiré que no penso entaular cap més polèmica referent a l'aigua; però sí tinc a disposició de tothom que ho desitgi, tots els dictàmens i anàlisis i el que cal fer per part de l'Ajuntament tan prompte ho permeti la hisenda municipal: construir una nova sala de màquines en el manantial de Sant Roc, enfondint-les a un baix nivell del manantial, perquè d'aquesta manera no passi el desensapament de les bombes com succeeix actualment en les parades de força (que solen esdevenir molt sovint) com tampoc es tindran aquestes disminucions en el dipòsit d'aigua elevada, no tenint necessitat d'ésser-hi el vigilant funcionari per cada parada, donant aleshores un bon servei a tot Olot, junt amb la nova xarxa que es té ja en projecte. Això és tot quant tinc de manifestar, agraint sempre aquesta intervui.

D'aquesta manera ens ha parlat el senyor Ramon Aubert.

VIDUA DE L

Agència de Negocis

Sant Esteve, 21 - 08008

Serveis que prestem

Ajuntaments. - Concessió de permisos per a noves edificacions, reformes i enderrocs.— Instal·lació de motors i màquines.—Anuncis, rètols i mostres.—Altes i baixes pel pagament de l'import sobre carruatges de luxe.—Circulació de vehicles en general.—Reclamacions contra l'arbitri sobre inquilinats.—Defensa de multes imposades per infracció de les Ordenances Municipals.

Cèdules personals. - Adquisició i reclamacions legals de les mateixes.

Drets Reials. - Presentació i tramitació de tota mena de documents.

Govern Civil. - Formalització d'estatuts per a Societats, particulars i compliment dels requisits de la Llei d'Associacions.—Passaports.—Obtenció de llicències d'ús d'arma per a la defensa personal, de caça i pesca.

Industrial. - Altes i baixes.—Traspessos i trasllats.—Reclamacions d'agravis contra quotes gremials.—Expedients d'assimilació per a indústries no tarifades.—Representació i defensa d'expedients en totes les seves instàncies.—Legalització i assessorament del llibre de vendes i operacions.

Import sobre alcohols. - Adquisició de guies i vendís.—Pagament de patents per a la fabricació d'aiguardents compostos i licors.—Presentació de les notificacions reglamentàries.—Declaracions jurades per a l'obertura de fàbriques.

Jutjats. - Adquisició de certificats de naixement, de matrimoni i de defunció.—Fes de vida.—Tramitació de deshaucis.—Compliment d'exhorts.—Reclamacions a les Companyies Ferroviàries.—Inscripció i anotació en els Registres.—Legalització de documents.

P. BONA VIA

ocis Matriculada

LOT - Telèfon, 39

esta aquesta casa

Obres públiques. - Inscripció d'automòbils i motocicletes.— Carnets per a xòfers.— Defensa i assessorament d'expedients sobre aquest Centre.

Registre Mercantil i de la Propietat. - Presentació de tota classe d'escriptures públiques.

Retir Obrer Obligatori. - Inscripció patronal per al pagament de l'import sobre assalariats—Defensa d'expedients.—Pagament mensual de quotes.

Segurs. - Defensa i assessorament de tota classe de segurs.

Territorial - Representacions i defensa d'expedients.—Altes de finques de nova construcció amb sol·licitud d'excensió temporal.—Impugnació de rendes assignades per comprovació.—Baixes de contribució per enderroc o disminució de renda.—Transmissions de domini.—Peritacions.—Redempció de censos.— Administració de finques amb garantia.— Col·locació de capitals.— Registre de contractes d'arrendament de finques rústiques i urbanes.

Propietat Industrial. - Patents d'Invenció per a Espanya, Possessions i Estranger.— Llicències d'Explotació.—Patents d'Introducció.—Certificats d'Adició.—Marques de Fàbrica i de Comerç.—Dibuixos i Models, d'Utilitat, Industrials, Artístics.—Noms comercials, d'Establiments, etc.—Pagaments d'annualitats, i en general, tot quant es refereix a la **Propietat Industrial**.

Vida de la Ciutat

Ens plau, des d'aquest primer número, posar les seves pàgines a la disposició de les autoritats, entitats i particulars en general per tot quant sia en servei dels interessos de la Ciutat.

Totes les iniciatives i suggerències encaminades vers aquest fi, vinguin d'allà on vinguin, no sols trobaran una entusiasta acollida en les pàgines de «LLUITA», sinó que també, per la nostra part, tot l'impuls i estímul necessari.

Al saludar, d'una manera ben cordial, a tota la premsa d'Olot, fem vots perquè en les nostres futures polèmiques, que a no dubtar s'esdevindran, malgrat les diferències d'ideologia que ens separin, hi hagi sempre en elles aquella sana intenció i mutu respecte que hauria d'ésser sempre el distintiu més preuat de tots els qui breguen en la feina periodística.

Mercè Corminola

Sant Ignaci, 3 - Olot

On hi trobaran gran assortir de mitges.

Propòsits

Amb la intenció de fer de «LLUITA» un setmanari on el públic hi trobi tot quant li pugui interessar, ens proposem, si l'entusiasme d'aquest no ens falta, dotar el nostre periòdic de tota l'amplitud i extensió necessàries a tal efecte.

Per tant, i donant com a segura la bona acollida que innegablement li dispensaran els olotins, tenim ja en estudi la inauguració de noves seccions, tant informatives com documentals, que no dubtem han d'ésser de vital interès per a tots els lectors d'aquest novell periòdic.

MARIAN PLANELLA

Dóna a conèixer al públic que ha obert un taller de Sastreteria al carrer de Salvador Seguí, 8, (sota el Centre Obrer)

Trajos i abrics

Tall i Confecció, des de 40 pts.

CARNET D'ART Les exposicions de la «Sala Vayreda»

UN NOU PINTOR, J. MARSILLAC. - MAS COLLELLMIR

De les exposicions esdevingudes a la nostra Sala d'art, cal remarcar la del jove En J. Marsillac, qui s'ha revelat amb accentuades possibilitats en la pintura del paisatge. Deixeble aventatjat d'En Galwey i d'En Mallol i amb temperament i expert, s'ha iniciat valent en una paleta fresca i impressionista. En l'esmentada exposició hi havia coses molt ben resoltes i ben emmarcades. Marsillac ha estat una sorpresa.

Sigui benvingut aquest notable i jove artista en el clos de pintors olotins.

Després d'En Marsillac, exposà En Mas Collellmir, donant-nos a admirar una nodrida col·lecció de teles, algunes d'elles ben il·luminades.

EXPOSICIÓ COL·LECTIVA

Com cada any, per les festes d'Olot, ha estat molt visitada aquesta exhibició de valors olotins i forasters que conviuen entre nosaltres. Hi ha hagut de tot i per a tots els gustos. O sinó que ho digui l'incansable aficionat a la pintura En Serrat-Calvó, les dues «notes» del qual han estat adquirides per un fabricant molt ric i que, segons es veu, posseeix una cultura artística no poc envejable. Amb tot, ens alegrem que En Serrat-Calvó hagi fet fira. Males llengües m'han assabentat que les dues teles més «desagradables» i per tant invariablement incompreses, han estat la d'En Pujol i la meva. Això, segons criteri de persones enteses i intel·ligents, ens ha d'encoratjar de debó. Han estat molt ben vistes les teles d'En Soler Jorba, Barnades, Marsillac i Olivet Legares. Un paisatge d'En Gussinyer, que es separa de la ruta empresa darrerament, que ens ha fet saborejar un objectivisme estètic que no negligeix una sensibilitat apta. Xavier Nogués, R. Llimona, Martrus, i l'escultor J. Llimona, han donat molt relleu a l'exposició col·lectiva d'enguany, enviant-hi obres llurs, subtils i reeixides. Dels escultors locals, En Sala i En Güell hi feien un bon paper.

Sense pecar d'exagerats, podem dir que l'exposició en conjunt ha estat bona i interessant. I això ja és molt.

ALUMNES D'EN DOMENGE

Actualment s'ha obert una exposició dels alumnes d'En Domenge. De tots ells, la senyoreta Aubert és la qui promet més i la que arrabassa més assenyades aptituds per a els pinzells. Li manca, a aquesta pintora, més energia i més decisió per tal de rebel·lar-se davant els canons acadèmics que la tenen quelcom empresonada. Amb tot, és molt possible que evolucioni i fins creiem que, no seria cap enormitat que ens donés ben aviat una sorpresa.

J. M. MIR MAS DE XEXÀS

P. D. Enc que he acceptat la invitació del meu amic, el director d'aquest periòdic, de cuidar-me d'aquesta secció, això no és motiu per a que em faci solidari d'alguns conceptes que puguin emetre altres col·laboradors d'aquest setmanari, al qual desitjo llarga durada i nombrosos encerts. Se m'ha garantitzat, però, el republicanisme i catalanitat del periòdic que avui veu per primera vegada la llum.

GRAN MÍTING

d'Acció Catalana Republicana

al TEATRE PRINCIPAL D'OLOT

ORGANITZAT PEL «CASAL CATALA»

avui dissabte, dia 30 de Setembre, a les deu de la nit

ORADORS:

MIQUEL PAGÈS - LLUÍS G. FRANQUESA

JOAN DE GARGANTA - CLAUDI AMETLLA

. AMADEU HURTADO

Entorn del turisme

Amb l'acabament de l'estiu, s'han acomiadat d'Olot gairebé totes les famílies forasteres que han passat l'estiu entre nosaltres.

Amb poca diferència, podem dir que han estat el mateix nombre que altres anys les famílies que d'una manera fixa han passat l'estiu en la nostra Ciutat. En canvi, si el nostre cop d'ull no falla, assegurariem que, amb relació a l'any passat, aquest ha disminuït el nombre de visitants que vénen a Olot en caràcter de passeig per un o varis dies. Causes? Potser una mica la crisi, potser també que l'interès o la curiositat els hagi menat vers unes altres contrades. Sia com sia aquest fet ens ensenya que no cal dormir si vertaderament volem explotar aquesta innegable font de riquesa que podria ésser el turisme a Olot i que és precis que per a impulsar-lo i intensificar-lo no hi regatagem ni l'esforç ni les iniciatives.

Per un altre dia, prometem insistir més amplament al voltant d'aquesta vital qüestió.

PERFUMERIA VINYETA

Per una cooperativa de fluid elèctric

Segons informacions que recullim estan molt avançats els treballs fets per la «Unió Comercial» amb destí a la creació d'una Cooperativa per al sumistre de força i llum elèctrica.

No cal dir que és del tot necessari que quan el moment arribi la població d'Olot no li regategi cap mena d'apoi, tota vegada que aquesta Cooperativa li permetrà posseir, en molts pocs anys, la propietat absoluta d'un tant important servei.

Senyora:

Ja fa les seves compres en el Palau de les Mitges?

Extens assortit Preus reduïts

Homenatge merescut

Encara que una mica fora de temps, ens plau esmentar l'homenatge de què fou objecte el generós patrici senyor Manuel

Joan Bardera

Sastre

Successor de Xavier Piera

Sant Esteve, 9. - Olot

Té el gust d'ofrir-se a la distingida clientela d'aquesta Casa i al públic en general, assabentant-los al mateix temps d'haver rebut un extens assortit de mostres per a la propera temporada d'hivern.

Preus reduïts.

Tall i confecció, esmeradíssims

Malagrida per part de la «Unió Comercial», nomenant-lo president d'honor de la societat.

Mentre esperem que s'organitzi un altre acte de més ressonància i en nom de la Ciutat tota, que ja fa temps haríem d'haver realitzat, consignem amb satisfacció l'encert de la «Unió Comercial» i l'oportunitat i justesa de l'homenatge.

Tindrem piscina, tanmateix?

L'activitat, ben digna d'encomi per cert, d'algunes entitats locals i l'entusiasme de determinades persones que no hi regategen cap esforç, fa presumir que ben aviat serà un fet la construcció d'una piscina pública en la nostra ciutat.

Tant pel seu aspecte higiènic i esportiu com pel que significaria quant a l'obra de l'atracció de forasters, cal que tots voltem aquest projecte de tot aquell ambient de simpatia que ha de menar-lo a felicitat.

Amic que ens deixa

S'ha absentat d'Olot per anar a establir-se a Palafrugell, el seu

poble nadiu, el nostre amic i fins ara regidor d'aquest Ajuntament En Xavier Piera.

No cal dir que durant els deu anys que ha residit en Olot, l'amic Piera s'havia captat moltes i sinceres simpaties que a ben segur sentiran com nosaltres la seva absència.

Estusiasta per totes les tasques de millorament ciutadà, lamentem la pèrdua del company i col·laborador per tot quant significava cultura i ciutadania.

Bona sort i a reveure!

Recomanem als nostres lectors que al fer les seves compres tinguin present les cases que anuncien en el nostre periòdic.

ESPECTACLES

Cinema Ideal Park. — Per a demà tarda i nit, esplèndid programa tot sonor: «Así es Nueva York»; «No hay que derrochar»; «Paramount Gráfico»; i «De pura sangre».

Teatre Principal. — Programa també sonor: «En baja forma»;

«La tierra del Maharajá»; «Soy un fugitivo»; i Dibuijos sonors.

Centre Catòlic. — Inauguració de la temporada amb cinema sonor: «El Presidio»; i dibuijos sonors.

Orfeó Popular Olot. — Inauguració de la temporada amb un selecte programa mut.

POLÍTIQUES

Conferència de J. M.ª Tallada

Dissabte passat en l'estatge de la «Lliga Catalana» donà la seva anunciada conferència sobre el tema «La Crisi de l'Estat Modern» el conegut economista i diputat al Parlament Català senyor Josep M.ª Tallada.

Encara que molt distanciat amb algunes de les apreciacions del culte conferenciant, esmentem la copiosa documentació de la qual feu gala i l'encert i originalitat de tractar alguns punts de vista de la crisi política i econòmica actual.

No obstant, la solució va quedar enlaira. Si no és ni el feixisme ni el socialisme el remei a les convulsions actuals, on havem

d'anar a cercar-lo? La fórmula de la llibertat i la democràcia que preteni donar el conferenciant, la considerem força estreta i vaga per a estructurar, ella sola, una nova humanitat basada en la pau i el benestar i la justícia.

Miting d'Acció Catalana Republicana

Avui dissabte, a les deu de la nit, tindrà lloc en el Teatre Principal un míting dels elements del Partit Catalanista Republicà. Hi parlaran els Srs. Miquel Pagès, Lluís G. Franquesa, Joan de Garganta, Claudi Ametlla i Amadeu Hurtado.

Eleccions

Pel Govern de la Generalitat han estat fixades les eleccions municipals a tot Catalunya, pel dia 12 de Novembre.

AVINENTEM

a totes les persones a les quals interressi anunciar a «LLUITA», que poden dirigir-se a l'impremta del mateix, Nou de Sant Antoni, n.º 7. — Olot.

Impremta AUBERT. - Olot

Acadèmia de Francès i Anglès

Jaume Gascón

Professor Diplomata

Sant Ignaci, 5 - 2.º

OLOT

9

Lliçons matí, tarda i vespre

Preus per grups reduïts 10 pessetes mensuals

Pel prestigi de la nostra Autonomia

L'aparició de «LLUITA» coincideix amb el precís moment d'haver-se inaugurat una nova etapa en els destins de Catalunya, oberta amb la implantació de l'Estatut. Aquesta nova modalitat, aquest nou aspecte de la nostra vida col·lectiva ens imposa a tots, d'aquest moment ençà, un fort imperatiu de responsabilitat i superació alhora. De responsabilitat, en el sentit de saber fer-nos dignes de la mica d'autonomia obtinguda en el nostre governament; i de superació, per la voluntat inquebrantable que havem de tenir tots els catalans d'extendre aquestes llibertats, fins aconseguir l'estat de plena sobirania que per dret li correspon a la nostra terra.

Malauradament, l'Estatut, tal com ha sortit de les Corts d'Espanya, ens resol ben poca cosa. El problema, doncs, resta encara en peu. No és l'hora, tanmateix, d'entretenir-nos a escatir si la culpa és o no és dels nostres representants en el Govern de Madrid, tota vegada que en cada una de les nostres claudicacions tots en som poc o molt responsables. Potser serà veritat que els pobles no aconseguen el seu total alliberament si no és al preu de sacrificis heroics i d'una energia desesperada. I aquest esperit de sacrifici, aquesta energia heroica que han sabut mantenir Irlanda i el noble poble hindú, per exemple, no és pas, dissortadament, el distintiu més característic dels catalans d'avui. Pel fet d'haver-hi en cada un de nosaltres un botiguer poruc, fins ara se'ns ha llescat el pa al gust i a mesura d'altri.

Però ara el disbarat ja és fet. Sia com sia, el que més ens interessa en aquesta hora ascendent, és no desapropitar la petita conquesta obtinguda. Amb els ressorts que d'ara en avant tindrem en la nostra mà ens serà més fàcil i més ràpida l'obra de catalanització del nostre poble i el fer-li sentir una plena consciència de la seva personalitat nacional.

Un altre deure que se'ns imposa, és el de fer donar tot el màxim rendiment, tota l'eficàcia possible a la nostra autonomia. Els governants d'avui tenen un destacat exemple en l'obra duta a terme per l'extingida Mancomunitat. Si amb allò sol, d'una àrea d'acció ben restringida i amb una dotació

econòmica tan deplorable, fou possible dur a terme la bella obra que es realitzà, què podria fer-se avui amb la Generalitat, malgrat encara de les seves limitacions i de les seves falles? Es un interrogant, aquest, que brindem a l'estudi dels homes que avui detenten el govern de Catalunya.

I un altre deure encara. És aquesta, no ens cansariem mai de repetir-ho, l'obligació que hauriem d'imposar-nos, governants i governats, d'infondre en la nostra política, en la nostra obra de govern, unes normes de serietat i d'amplies perspectives. Pensem que Ebre enllà, terres catalanes enfora, milers d'ulls ens contemplen irònicament i milers de mans es freguen de satisfacció a cada un dels nostres errors, a cada una de les nostres baralles i mesquineses. Pel prestigi de Catalunya, per la bona consideració que ha de merèixer arreu del món la nostra autonomia, convé no donar aquestes ocasions, és precís que en l'obra del nostre governament no hi posem res més que un abnegat desinterès, que un noble idealisme.

Tota aquesta escrupulositat, tot aquest mirament ens ha de servir per fer-nos dignes de les nostres futures conquestes, tota vegada que l'Estatut no és pas, ni de molt lluny, l'estadi definitiu del nostre moviment alliberador. No és un fi, ans bé, és un mitjà per a obtenir, en un demà molt pròxim, noves i ressonants victòries. Catalunya, sia la que es vulgui la forma de govern que es doni Espanya, és una Nació i té dret a totes les prerrogatives que com a tal li corresponen. I aquell, doncs, que amb la implantació de la República a Espanya hagi rectificat la seva manera de pensar, hagi atenuat el seu radicalisme nacionalista, és que mai ha tingut una sòlida consciència de la personalitat de Catalunya i de la seva pròpia i humana personalitat.

Ha d'ésser amb aquest ideal, amb el pensament posat en la Catalunya futura, en la Nacionalitat Catalana altra volta rediviva, que els nostres homes de govern haurien d'enmotllar tota llur obra patriòticament constructiva.

R. PLA I CORAL